

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 10 0 K 003655 19 Kž
Sarajevo, 21.11.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hurije Sarajlić kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Vesne Stanković Čosović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amele Kešan, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.P., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog Krivičnog zakona bivše SFRJ, odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja iz Livna, izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 003655 17 K od 16.03.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.11.2019. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Muniba Halilovića, te optuženog J.P. i njegovog branitelja D.M., advokata iz S., donio je slijedeće:

R J E Š E N J E

Žalba kantonalnog tužitelja iz Livna se djelimično uvažava, pa se ukida presuda Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 003655 17 K od 16.03.2018. godine i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

O B R A Z L O Ź E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 003655 17 K od 16.03.2018. godine, optuženi J.P. je oslobođen od optužbe, kako se to navodi „ na temelju članka 299. stavak a točka c Zakona o kaznenom postupku FBiH“ da je, radnjama koje su bliže opisane u njenoj izreci, počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog Krivičnog zakona bivše SFRJ (preuzeti KZ SFRJ). Istom presudom je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz Livna zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi predlaže da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred ovim sudom ili da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje,

te da se u skladu sa članom 319. ZKP FBiH Federalno tužiteljstvo obavijesti o sjednici vijeća Vrhovnog suda FBiH u ovom krivičnom predmetu.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja iz Livna podnio je branitelj optuženog J.P., advokat D.M. u kojoj osporava navode i prigovore iz te žalbe i predlaže da se predmetna žalba odbije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T10 0 KTRZZ 0007546 19 2 od 09.04.2019. godine predložio da se žalba kantonalnog tužitelja iz Livna uvaži, da se ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj je izjavio da ostaje kod osnova, navoda i prijedloga iz žalbe kantonalnog tužitelja, kao i navoda i prijedloga iz navedenog podnesaka od 09.04.2019. godine, koje je obrazložio, dok je branitelj optuženog izjavio da ostaje u cijelosti kod navoda iz odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, koje je obrazložio i konačno predložio da se ta žalba odbije kao neosnovana. Optuženi je prihvatio izlaganje svog branitelja na sjednici vijeća, kao i sve ono što je napisano u pisanom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, te sa svoje strane iskazao da je u kritično vrijeme pomagao ljudima koliko je mogao, te da nije počinio radnje za koje se optužnicom tereti.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama navoda iz žalbe kantonalnog tužitelja, kao i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 321. ZKP FBiH, nakon čega je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud donošenjem pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, koju nalazi u tome što je iskaze svjedoka oštećenih M.LJ., svjedoka oznake S1 i S2, P.C., kao i ostalih iskaza svjedoka optužbe u pogledu odlučnih činjenica upoređivao sa iskazom optuženog J.P. datog u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu, potom da je iskaze svjedoka oštećenih cijenio neuvjerljivim, ranije iskaze pojedinih svjedoka iz istrage nije prihvatio uvjerljivim, već je kao uvjerljive prihvatio njihove izmijenjene iskaze date na glavnom pretresu, a kao razlog za takvu ocjenu iskaza svjedoka, navodio razloge koji su prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi proizvoljni i neprihvatljivi, a sve u predstavljanju da je sud postupio suprotno odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH. U žalbi se dalje navodi da je sud izveo zaključak da tužiteljstvo nije dokazalo, da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, koji zaključak se osporava i cijeni pogrešnim od strane kantonalnog tužitelja.

Ovi navodi iz žalbe kantonalnog tužitelja da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, na način da je pri ocjeni izvedenih dokaza i to, iskaza svjedoka i iskaza optuženog dat u svojstvu svjedoka povrijedio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, obzirom da nisu konkretizirani, od strane ovog suda nisu ni mogli biti ispitani. Ovaj sud nalazi da takvi navodi iz žalbe kantonalnog tužitelja su prije svega usmjereni drugom žalbenom osnovu, pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz pobijane presude, o kojem će se izjasniti ovaj sud u obrazloženju ovog rješenja.

Takođe je žalbom kantonalnog tužitelja ukazano i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH koja je, kako se navodi, počinjena uslijed prethodno navedenih razloga (postupanja suda protivno odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH), zbog čega je prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi izreka pobijane presude protivrječna razlozima, te da presuda uopće ne sadrži razloge. Međutim, ovaj sud nalazi, da nije dovoljno samo ukazati da je izreka presude protivrječna razlozima, bez iznošenja u žalbi pojašnjenja u čemu nalazi protivrječnost, šta jedno drugom protivrjeći, kao i ukazivanje da presuda uopće ne sadrži razloge, što bi podrazumjevalo da se radi o izostanku razloga o odlučnim činjenicama, te bez pojašnjenja o kojem izostanku razloga o odlučnim činjenicama bi se radilo, pa iako se označava bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, zbog navedenih razloga, ni ova bitna povreda nije mogla biti ispitana. Nadalje, iz navoda žalbe kantonalnog tužitelja proizilazi, da se istom ukazuje da je sud donošenjem pobijane presude povrijedio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, odnosno proizilazilo bi da se ukazuje na relativno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, ali kako ni u tom dijelu kantonalni tužitelj u žalbi nije naznačio zbog čega je nepravilna primjena navedene zakonske odredbe bila ili mogla biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluke, što je u smislu odredbe člana 312. stav 2. ZKP FBiH bio dužan učiniti, to ovaj sud ni ovaj žalbeni prigovor nije mogao ispitati u smislu bitne povrede, već je to učinio kroz žalbeni prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

U žalbi kantonalni tužitelj detaljno analizira sve dokaze za koje nalazi da ih je prvostepeni sud u konkretnom slučaju pogrešno cijenio, kako je to i naveo u pobijanoj presudi i da je uslijed toga i zaključak suda da nije dokazano da je optuženi počinio predmetno krivično djelo, pogrešan. Pri tome se analiziraju razlozi koje je prvostepeni sud dao za svoj stav da je iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka istinit. Tako kantonalni tužitelj u obrazloženju svoje žalbe ističe da je neprihvatljivo objašnjenje prvostepenog suda da se iskaz optuženog u izjašnjenju da on ni na koji način nije sudjelovao u akciji razoružanja muslimana, niti u njihovom provođenju, prihvati istinitim. S tim u vezi u pobijanoj presudi sud dalje navodi, da je taj iskaz potvrđen iskazima svjedoka koji su radili skupa sa optuženim, a da tužiteljstvo nije izvelo niti jedan dokaz koji potvrđuje da je optuženi sudjelovao u toj akciji.

Međutim, ovaj sud najprije nalazi, da se optužnicom i ne stavlja optuženom na teret da je sudjelovao u akciji razoružanja muslimana, niti njihovom provođenju, tako da na te okolnosti i nije trebalo saslušavati svjedoke, niti optuženog, zbog čega su takvi navodi suda u pobijanoj presudi irelevantni, kao i njihova ocjena u tom dijelu pobijane presude.

Kantonalni tužitelj u žalbi osporava i ocjenu suda o iskazima svjedoka oznake S1 datim u istrazi kao nedosljednim i nelogičnim, te ocjeni suda o vjerodostojnosti iskaza svjedoka oznake S1 dat na glavnom pretresu. S tim u vezi u žalbi se navodi, da nakon što je svjedok oznake S1 ispitan na glavnom pretresu, kada je pored ostalog, naveo da ga je optuženi udario iza leđa, a ne u glavu, da nije imao vidne povrede, ali da je bilo psihičkog maltretiranja jer ga je optuženi vezao za radijator i da je tako prenoćio, da mu je govorio da prizna, da kaže ili će mu staviti sijalicu u usta, ali da je nije stavio, te mu je govorio da kaže ili će letiti kroz prozor, pa u dijelu različitog iskazivanja svjedoku oznake S1 predloženi su zapisnici o njegovom saslušanju iz istrage, u kojima je naveo da je traženo da odgovori gdje se nalaze nitroglicerinske puške, kao i gdje je osoba koja je donijela te puške, a o čemu nije ništa znao, pa kako nije imao šta reći, optuženi ga je udario dva do tri puta šakom u glavu u predjelu lica, od kojeg udarca je imao razderotine unutar vilice i krvi u ustima. Pored toga u iskazima datim u istrazi svjedok S1 je naveo da mu je optuženi vezao ruku za radijator, stavljao sijalicu u usta i da je sve to činio kako bi ishodio odgovore na njegova pitanja, a da se svjedok oznake S1 saslušavao kod kuće, u Kantonalnom tužiteljstvu u Livnu na zapisniku od 10.03.2015. godine, te pred Tužiteljstvom BiH na zapisnik od 31.08.2016. godine. U žalbi se navodi, da je sud iskaze svjedoka oznake S1 upoređivao sa iskazom optuženog dat u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu, čiji iskaz je sud prihvatio i ocjenio vjerodostojnim, jer je njegov iskaz potvrđen iskazima svjedoka I.E. da nije vidio da je optuženi nekog maltretirao, te J.Ć., I.R., I.P. i M.B., da nisu vidjeli da je optuženi nekoga vezao za radijator, a iskaz svjedoka oznake S1 dat na glavnom pretresu ocijenio je vjerodostojnim, iz razloga što je isti dat pod zakletvom.

U žalbi kantonalnog tužitelja se navodi da je sud prihvatio da niko od saslušanih svjedoka nije potvrdio da je vidio ili čuo da je svjedok oznake S1 maltretiran od optuženog, te da je u pobijanoj presudi konstatirao da jedan udarac po leđima, obzirom na svoj karakter, intenzitet, posljedicu, dužinu trajanja, a imajući u vidu spol i godine svjedoka oznake S1 (oštećenog), ne mogu se podvesti pod pojam mučenja, jer nema količinu kriminaliteta.

Ovaj sud nalazi da se opravdano u žalbi kantonalnog tužitelja prigovara pogrešnoj ocjeni iskaza svjedoka i ocjeni iskaza optuženog kojeg je dao u svojstvu svjedoka, jer su navedeni razlozi od strane suda proizvoljni i kao takvi neprihvatljivi. Tako ocijenjeni iskaz svjedoka oznake S1 dat na glavnom pretresu vjerodostojnim, iz razloga što je svjedok oznake S1 isti

dao pod zakletvom, ne predstavlja po ocjeni ovog suda opravdan razlog, obzirom da su i iskazi svjedoka oznake S1 koje je dao u istrazi, dati uz pouku da je dužan govoriti istinu i da lažno svjedočenje predstavlja krivično djelo, koje se kažnjava. Osim toga sud je u pobijanoj presudi selektivno cijenio iskaz svjedoka oznake S1 izostavljajući pri tome bitne dijelove njegovog iskaza, pa je pri ocjeni iskaza svjedoka pored iskaza svjedoka S1 selektivno cijenio i ostale iskaze s posebnim osvrtom na iskaze oštećenih M.LJ., P.C., te svjedoka oznake S2 na koji način je povrijedio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH. Navedenom odredbom u stavu 2. je propisano da je, „Sud dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana“, a na koji način i po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije postupio.

Kada je u pitanju iskaz svjedoka oštećenog M.LJ., čiji iskazi iz istrage su pročitani u smislu odredbe člana 288. stav 2. ZKP FBiH na glavnom pretresu, zbog bolesti obzirom da oštećeni nije bio sposoban svjedočiti, kako to proizilazi iz nalaza vještaka neuropsihijatra dr. S.T., kantonalni tužitelj u žalbi prigovara da ovaj iskaz nije mogao biti ocijenjen proizvoljnim, kako ga je ocijenio prvostepeni sud i naveo u obrazloženju pobijane presude. U žalbi se prigovara i konačnom zaključku suda da tužiteljstvo izvan razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi 12 dana držao svjedoka oštećenog LJ. svezanog za radijator i da takve navode svjedoka oštećenog M.LJ. nije potvrdio niko od saslušanih svjedoka, te da nije dokazano da je optuženi počinio radnje opisane pod tačkom 2 pobijane presude.

Najprije, ovaj sud nalazi, da iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud selektivno cijenio pročitani iskaz svjedoka oštećenog M.LJ. i u obrazloženju presude u nedovoljnoj mjeri naveo sadržinu njegovog iskaza ispuštajući pri tome bitne dijelove, a potom njegov iskaz ocijenio proizvoljnim, bez iznošenja opravdanih razloga za takvu ocjenu, na koju je opravdano ukazano u žalbi kantonalnog tužitelja. Takođe se opravdano u toj žalbi prigovara zaključku suda da niko od saslušanih svjedoka nije potvrdio da je optuženi 12 dana držao svjedoka oštećenog LJ. svezanog za radijator. Ovo iz razloga što svjedok oštećeni P.C. u iskazu datom u Tužiteljstvu BiH na zapisniku od 01.09.2016. godine, pored ostalog, navodi da kada je priveden u zgradu MUP-a vidio je kako optuženi udara M.LJ., a poslije je od istog čuo da ga je optuženi maltretirao, a iz njegovog iskaza (svjedoka oštećenog P.C.), koji je dat pred djelatnicima Državne agencije za istragu i zaštitu od 16.03.2016. godine proizilazi da je sedmi dan javljanja kada je došao u kancelariju optuženog, zatekao M.LJ. koji je bio liscama vezan za radijator, da je izgledao uplašen i izbezumljen, pa je zaključio da je oštećeni bio pretučen, što je doveo u vezu sa lupanjem koje je čuo iz kancelarije prethodnih dana kada je dolazio radi javljanja kod optuženog. Naveo je, da je optuženi tukao M. pred njegovim očima i to nogama obuvenim u vojničke čizme udarajući ga po cijelom tijelu, najviše u predjelu leđa. Iz iskaza svjedoka

oštećenog P.C., koji je dat u Kantonalnom tužiteljstvu u Livnu od 12.03.2015. godine proizilazi da kada je uveden u kancelariju optuženog, vidio je M. zavezanog liscama za radijator i da po glavi ima podlijeve, te da je M. optuženi udarao rukama i nogama, da je bio zavezan za radijator, a da su udarci bili jaki tako da je mislio da će probiti zid, a svjedok P.C. na glavnom pretresu navodi, da je zatekao M.LJ. vezanog u sobi, da je udaran rukama i nogama, i na posebno pitanje je odgovorio da je istina ono što je govorio na glavnom pretresu, bez ikakvih pojašnjenja za takav odgovor, za koji od strane suda nije ni pitan da pojasni. Pored toga iz iskaza svjedoka S.Č. proizilazi da optuženog nije poznao, ali da mu je M.LJ. rekao da ga je optuženi vezao, a vidio je da su LJ. ruke plave, takođe i svjedok A.B. je naveo da mu je LJ. rekao da ga je optuženi vezao za radijator 7 do 8 dana, dok je svjedok G.V. naveo da je M.LJ. sreo u WC-u, da je bio vezan liscama, koje mu je policajac M.1 skinuo, dao mu je jesti, ali je bio oprezan jer se bojao da to ko ne vidi, te da je tada saznao da je oštećeni zatvoren kod optuženog, ne zna da li je bio mučen, izgledao mu je kao osoba koja je tučena, ali nije čuo jauke i pozive u pomoć. I svjedok E.Č. na glavnom pretresu je naveo da je čuo da je optuženi maltretirao LJ. i da je isti bio vezan za radijator, što je naveo i svjedok M.V. da je i on čuo da su oštećeni M.LJ. i P.C. maltretirani, ali nije znao od koga. Iz pročitano iskaza svjedoka S.D. proizilazi da je i on bio zatočen u garaži, pored MUP-a i da je jedne prilike kada je bio izveden u krug, koji se nalazi između garaže i zgrade, slučajno podigao glavu i na trećem spratu, na kojem se nalazila Služba državne bezbjednosti, vidio M.LJ., a kada je isti prebačen u garažu oštećeni M. mu je rekao da je bio vezan dvanaest dana za radijator i da se nije mogao micati. Na osnovu navedenih iskaza svjedoka sud je izveo zaključak da ne proizilazi da je optuženi vezao M.LJ. i konstatira u pobijanoj presudi da ni jedan svjedok nije potvrdio da je vidio da optuženi maltretira LJ., jer su svjedoci Č. i B. čuli od LJ. da ga je optuženi vezao za radijator, da mu je Č. vidio ruke plave i natečene, a svjedok B. je naveo da je oštećeni i prije zatvaranja imao problema sa zglobovima, koje navode svjedoka je sud ocjenio objektivnim o onome što su svjedoci vidjeli, odnosno čuli, da niko od njih ne navodi da je optuženi maltretirao oštećenog, da iskaz oštećenog nije potvrđen iskazima drugih svjedoka. Iskaze oštećenog Lj. date u istrazi odbrana je priložila, pa poređenjem tih iskaza sud je zaključio da niko od svjedoka nije potvrdio navode svjedoka oštećenog Lj.. Za iskaz oštećenog Lj. sud se izjasnio u pobijanoj presudi da ga „smatra konstruiranim kako bi se okrivio optuženi“. Nadalje, prvostepeni sud pročitano iskazu svjedoka S.D., (koji je pročitano zbog smrti svjedoka), nije povjerovao da je on vidio Lj. na prozoru, već je u tom dijelu povjerovao iskazu optuženog datom u svojstvu svjedoka, iz razloga što svjedok H.B. koji se nalazio u krugu sa D., nije naveo da je na prozoru vidio Lj..

Opravdano se u žalbi kantonalnog tužitelja prigovara ocjeni iskaza svjedoka oštećenog P.C. od strane prvostepenog suda. Iz iskaza svjedoka oštećenog P.C. koji je dat na glavnom pretresu proizilazi da su skupa on i oštećeni LJ. otišli u MUP da se jave, upućeni su na treći

sprat, gdje ih je optuženi vrijeđao na nacionalnoj osnovi. Sutradan kada se javio, u uredu optuženog je zatekao oštećenog Lj. koji je bio svezan, a optuženi je tražio da vrati oružje, te je optuženi pljusnuo oštećenog P.C. da mu, kako je izjavio i danas zuji u glavi, pao je u nesvijest, a neko ga je polijevao vodom. Navodi je da je nakon toga sjeo na stepenice, da ga je neko udario ali ne zna ko, potom da se svjedok oštećeni P.C. sedam dana javljao u 7 sati, oštećenog Lj. je vidio svezana, te su ga tukli rukama i nogama. Iz iskaza svjedoka oštećenog P.C. koji je dao u Tužiteljstvu BiH proizilazi da se javio u policiju, jer kad su ga tražili nije se nalazio kod kuće, policajac Đ. ga uputio da se javi inspektoru J. P. (optuženom), da ga je primio J.Ć., a optuženi ga odveo u drugu kancelariju, da mu se obraća pogrđnim riječima tražeći oružje, pa nakon što je izišao iz kancelarije optuženi i ponovo se vratio, prišao mu s leđa te dlanovima ga udario u predjelu ušiju, od čega je izgubio svijest i pao sa stolice, a kada je došao svijesti vidio je kako optuženi udara M., nakon čega ga izvodi iz kancelarije, te vadi pištolj i repetira kako bi ga prestrašio, te ga ponovo udara na stepenicama. U iskazu svjedoka oštećenog P.C. koji je dao pred Državnom agencijom za istragu i zaštitu proizilazi, da ga je optuženi pitao za oružje, oslovljavajući ga „balijo“, prijetio mu, psovao, sa obje strane glave ga udario od čega je izgubio svijest i da se uslijed straha uneredio.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da sud prihvata istinitim da je optuženi saslušao P.C. na okolnosti posjedovanja oružja, te prihvata dio iskaza svjedoka P.C. da se javljao 7 dana kod optuženog, da ga je optuženi tokom ispitivanja udario i da je pri tome izgubio svijest, a kako se svjedok izjasnio da je istinit iskaz koji je dao na glavnom pretresu, u kojem iskazu je naveo da ne zna ko ga je udario dok se nalazio na stepenicama, potom da nije naveo da ga je optuženi udario šakom u prsa, niti ga je tužitelj na te okolnosti ispitivao, što se prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi, radi o propustu suda da utvrdi navedenu okolnost, na koji način sud nije postupio zbog čega je činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Iako je svjedok LJ. u svom iskazu naveo, da je vidio kako optuženi jednom udara P.C., sud istom nije povjerovao, jer iz iskaza Lj. proizilazi da je doveden u sobu i da je zatekao P.C., dok je isti naveo da je on doveden u sobu u kojoj se nalazio LJ., pa u pobijanoj presudi prvostepeni sud konstatira da ta različitost iskaza nije nastupila zbog proteka vremena, već zbog toga što nisu zajedno bili u uredu, te je izveo zaključak da se „radi o konstrukciji, kako bi se dobio uvjerljiv iskaz, a ovo iz razloga što LJ. u svom iskazu ne navodi da ga je P.C. vidio svezanog u uredu.

Da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi nepravilno cijenio iskaz svjedoka oznake S 2 i izveo pogrešan zaključak, kantonalni tužitelj ukazuje u svojoj žalbi. Pri tome u žalbi navodi, da iz iskaza svjedoka oštećenog oznake S2 proizilazi da mu je optuženi vezao ruke

za radijator, a policajac Đ. (koji je u međuvremenu preminuo) ga odvezao i vodio u drugu kancelariju da se naspava, da ga je optuženi tukao policijskom palicom, potom ga udarao nogama po leđima od kojih udaraca je trpio snažne bolove, te ga u više navrata vezao za radijator. Iz iskaza optuženog dat u svojstvu svjedoka proizilazi, da on osporava iskaz navedenog svjedoka, te ukazuje da je postupao po pravilima službe, da je svjedok bio njegov suradnik, za koju tvrdnju je sudu priložio dokaze, a koje dokaze sud cijeni potkrijepljujućim iskazu optuženog. Okolnost da je svjedok oštećeni oznake S 2 radio za optuženog iz straha, kako to navodi u svom iskazu pomenuti svjedok, prvostepeni sud ne prihvata. Takođe, prvostepeni sud nije prihvatio iskaz svjedoka oštećenog oznake S 2 da ga optuženi udarao pendrekom, iz razloga što svjedok ne konkretizira kako, na koji način, po kojim dijelovima tijela ga udarao pendrekom, kao i zbog toga što djelatnici službe nisu dužili sredstva prisile, a prema ocjeni suda svjedok „svojim iskazom želi sebe opravdati zato što je postao saradnik i hoće pripisati optuženom da ga je maltretirao“, koji navodi suda su prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi neutemeljeni. Prema navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, sredstva prisile i to kako pendreci, tako i lisice, se u zgradi policije mogu lako uzeti i iz drugih službi, pa suprotan zaključak prvostepenog suda iz pobijane presude, smatra neprihvatljivim.

Konačno se navodima u žalbi kantonalnog tužitelja tvrdi da sud nije postupio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH jer nije savjesno cijenio svaki dokaz pojedinačno i zajedno sa ostalim dokazima, smatrajući da bi u protivnom izveo drugačiji zaključak od onog navedenog u pobijanoj presudi. S tim u vezi kantonalni tužitelj u žalbi navodi, da je optuženi oštećene kao civile koje je saslušavao izlagao mučenju, na način da ih je tukao, vezao za radijator za jedno određeno vrijeme, te da je trebalo zaključiti da su navodi iz optužnice dokazani, pa time da je trebalo optuženog oglasiti krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Sve prethodno istaknuto ujedno opravdava žalbene navode kantonalnog tužitelja da je sud pojedinim okolnostima, a time i iskazima svjedoka posebno oštećenih, dao drugačiji značaj od onog koji im realno pripada na osnovu stanja predmeta, proizvoljno bez potrebne argumentacije cijenio njihove iskaze i da je u konkretnom slučaju zbog svega navedenog činjenična osnova pobijane presude ostala manjkava, jer je činjenično stanje u pobijanoj presudi pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Iz tih razloga, pobijana presuda je kao takva neodrživa zbog čega je istu valjalo ukinuti.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je predmetnu žalbu kantonalnog tužitelja djelimično uvažiti, pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje, a sve na osnovu ovlaštenja iz osnova člana 330. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će prvenstveno otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, pa dokazi koji su izvedeni u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude će se prihvatiti u skladu sa odredbom člana 331a. stav 4. ZKP FBiH, s tim da će se neposredno saslušati oni svjedoci čiji iskazi se ocijene nepotpunim (koji nisu svestrano ispitani na sve okolnosti krivičnopravnih radnji iz optužnice), a po potrebi će se izvesti i drugi dokazi, nakon čega će prvostepeni sud izvršiti savjesnu analizu izvedenih dokaza u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te će nakon svega toga moći donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Hurija Sarajlić,s.r.